

Sygn. akt VI Gz 121/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SO Anna Harmata

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Ł. W.

przeciwko: Restauracje (...) R. W. M. K. sp.j. w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 12 stycznia 2016r. sygn. akt V GC 1285/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy odrzucił apelację pozwanej z dnia 21 lipca 2015r. od wyroku z dnia 18 czerwca 2015r.

W uzasadnieniu dla niniejszego wskazał, że postanowieniem z dnia 7.10.2015r. w przedmiocie skargi na orzeczenie referendarza sądowego Sąd utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie. Postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego w dniu 19.10.2015r. i od tej daty biegł termin do opłacenia apelacji. Ponieważ opłatę uiszczono w dniu 30.11.2015r. Sąd Rejonowy uznał, iż została ona uiszczona po terminie, co powodowało odrzucenie apelacji na zasadzie art. 370 kpc i art.112 uksc.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, zarzucając naruszenie art. 370 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i odrzucenie apelacji pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 18 czerwca 2015r. sygn. akt V GC 1285/14, w sytuacji gdy apelacja pozwanej została opłacona.

W uzasadnieniu zażalenia pozwany wskazał, iż apelacja została opłacona w terminie ponieważ postanowieniem z dnia 12 listopada 2015r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie oddalające wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych - opłata od apelacji. Postanowienie to zostało pozwanej doręczone w dniu 25 listopada 2015r. w związku z tym uiszczała ona opłatę od apelacji w dniu 30 listopada 2015r., jednocześnie w piśmie z dnia 30 listopada 2015r. przedkładając Sądowi dowód uiszczenia opłaty.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie pozwanej nie jest uzasadnione.

Istotę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowiło przesądzenie od jakiej daty biegł dla pozwanego termin do uiszczenia opłaty sądowej od apelacji. W ocenie Sądu Rejonowego termin ten biegł od daty doręczenia postanowienia Sądu z dnia 7 października 2015r. o utrzymaniu w mocy postanowienia Referendarza Sądowego z dnia 7 września 2015r. w przedmiocie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. W ocenie pozwanego rozpatrywany termin rozpoczął bieg dopiero od daty doręczenia mu postanowienia Sądu z dnia 12 listopada 2015r. odrzucającego zażalenie złożone przez pozwanego na postanowienie Sądu z dnia 7 października 2015r.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

Złożony przez pozwanego wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych został rozpoznany przez Referendarza Sądowego postanowieniem z dnia 7 września 2015r. Na postanowienie to pozwany złożył skargę. Skarga została rozpoznana postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 7 października 2015r. w którym Sąd ten utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie orzekając na zasadzie art. 398²³ kpc - jako Sąd II instancji. Odpis niniejszego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi pozwanego w dniu 19 października 2015r. Ponieważ na niniejsze postanowienie nie przysługiwało zażalenie, pozwany zobligowany był na zasadzie art. 112 uksc w terminie tygodnia od daty doręczenia odpisu wyżej wymienionego postanowienia do uiszczenia opłaty od apelacji. Termin ten upłynął bezskutecznie co obligowało Sąd Rejonowy na zasadzie art. 370 kpc do odrzucenia apelacji, co prawidłowo uczynił postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016r. Wniesienie niedopuszczalnego środka zaskarżenia od postanowienia z dnia 7 października 2015r. pozostawało bez wpływu na bieg terminu dla opłacenia apelacji i odrzucenie tego środka nie powodowało ani przedłużenia terminu wynikającego z art. 112 uksc, ani też nie powodowało, iż termin ten rozpoczynał bieg od początku. W tym zakresie Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 15 stycznia 2015r. (IV Cz 78/14), wyrokach z dnia 10 marca 1993r. (I CRN 19/93) i z dnia 8 sierpnia 1995r. (II CRN 83/95).

Stąd też orzeczono jak w sentencji na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.